

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,

hova a lap szellemi részét és a
nyilttért illető közleményeket
küldeni kell:

Urakutezása 74. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig.

Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyv

könyvnyomdája

(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Pollacsek V. és Spiró A. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

A politikai helyzet.

Az országgyűlés febr. 20-án megnyílt, a kormány által szerkesztett királyi leiratot felolvasták; hallgatta mindenki megadással, mit tehetett egyebet. Válaszfeliratot mindegyik párt szerkesztett; ez vitákat szült, melyben természetesen a kormány által kiereszkolt többség feliratának kellett a győztesnek lenni annyiban, hogy ezt terjesztették fel a királyhoz, a többi pártét a lapokból olvashatta el és bizonyára érdeklődéssel olvasta is a fejedelem. A nemzeti párt vezére Apponyi gróf gyönyörű beszéd kíséretében terjesztette a ház színe elé pártja felirati javaslatát; a szép beszédet meghallgatták, a feliratot elvetették. A függetlenségi és 48-as párt és az Ugron féle 48-as is beadták javaslataikat, előre tudván, hogy hiába tolmácsolják a nemzet igazi és elvitázhatlan jogait, megtették azt a mit lehetett, többet ők nem tehettek semmi módon, mert a többség, a hatalom nincs az ő kezökben. Ezt majd csak egy boldogabb jövő adhatja meg.

Élénk emlékezetünkben van mindnyájunknak az a téli hadjárat, melyet a szabadelvű párt jónak látott megindítani a nemzet ellen akkor, midőn erőszakosan feloszlatták az országgyűlést, a legezudarabb téli időben rendelte el az országos kép-

viselők megválasztását. A választás megtörtént; az ellenzék, különösen a függetlenségi és 48-as párt a borzasztó hatalmi nyomás és országos vesztegetés daczára is nagyobb többségben támadott újra fel, nagyobb erővel küzdhet most mint azelőtt; de a hatalom, mint tudjuk, továbbra is a régi kezökben maradt.

Ez az általános helyzet rövid jellemzése. Emlékezzünk vissza most a városunkban megejtett választási mozgalmakra. Miskolczon a nemzeti párt tiszteletre méltó régi képviselője küzdelem nélkül nyerte el a babért az éjszaki kerületben. A déli kerületben már oly dolgok történtek a hatalmon levő párt részéről, melyekre fájó szívvel gondol vissza minden hazáját és városát igazán szerető miskolczi és borsodmegyei polgár.

A hatalom egész súlyával nehezedett a tisztalelkű és önzetlen polgárokra minden kigondolható nyomás és vesztegetés alakjában; a hatalomnak bérfelfogadott lapja oly dolgokat engedett meg magának, melyek ugyszólva mindenkit mélyen sértettek, tartozék az bármely politikai párthoz vagy vallásfelekezethez. A haza igazaiért lelkesülő ellenzéknek, a függetlenségi és 48-as párthoz tartozó polgároknak némán kellett tünniük azon sok igaztalanságot, melyet a »szabadelvű« párt politikai lapja feltálat a világnak, hogy vakuljon, hogy

csalódjék. Nekünk nem volt lapunk, mely akkor nyomban felelhetett volna a rágalmakra, melyeket akkor szórtak fejünkre, midőn magasztos önzetlenséggel, mint orosz-lánok küzdöttünk a haza egyik legkiválóbb fia, Hermann Ottó képviselő jelöltünkért. Szent eszménk nagy diadalt arattak ugyan Miskolczon, de érdemes jelöltünk csak 18 szótöbbség miatt nem került be az ország házába képviselőnek.

Pártunk saját jövője érdekében, lapot alapított »Szabadság« czimen, mely hivatva van szervezkedésre felszólítani nemcsak városunk, hanem egész megyénk tisztalelkű honpolgárait, hogy sorakozzanak zászlónk alá. Támogassák e lapot úgy anyagilag, mint erkölcsileg. A lap ára annyira olcsó, mint a hazában egy ilyen lapé sem. Méltán várhatja tehát az egész megyétől pártunk lapja, az anyagi és szellemi támogatást és nemcsak a bevallott független értelmű és 48-as polgároktól, hanem a nemzeti párt férfaitól. sőt a mostan hatalmon levő párt azon tagjaitól is, a kik bármi okból, saját meggyőződésök ellenére, kénytelenek voltak a hatalom jelöltjére szavazni.

Eszközök nélkül célt érni, egyáltalán nem lehet; de mi csak tisztességes eszközökkel akarunk küzdeni, mi nem személyeskedünk, nem gorombáskodunk senki kedvéért a »szabadelvű« párt embe-

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Nagypénteken.

Boruljatok le mind, kik az igaz érdem
Tisztelői vagytok! Gondoljatok arra,
Ki, hogy szívél s lelkét megoszssa veletek,
Kész volt a kínokra, kész volt a halálra:

Ki meggyőződését férfiasan védi,
Kit a kegy szellője nem hajt jobbra balra,
Tiszteletünket az méltán megérdemli;
Koszorút helyezünk annak homlokára.

Ki szíve szerelmét örömet megosztja
Azokkal, kik arra méltók, érdemesek,
Sziwünkre öleljük, kebelünkbe zárjuk,
Szeretetért adunk neki szeretetet.

Ki a tudományok kincsét azért gyűjti,
Hogy az emberiség közkincsévé tegye,
Annak nevét őrzi a hálás nemzedék,
Nem nyerhet uralmat az idő fölötté.

Ki földi vagyonát szívesen megosztja
Azokkal, kik a sors mostoha gyermeki,
Annak sirján a fű százalokig zöldél,
Nem hagyják hervadni a hála könyvei.

Kinek szóban s tettben igazság szab utat,
Ki az álnokságot nem hagyja nyugodni;
Arról tisztelettel s bámulattal szólnak
A messze jövőendő történetirői.

Mik ezek, te veled hasonlítva össze,
Golgotára hurcolt szerető Jézusunk?
Kiben öszpontosult mindaz, a mi érvény,
Hogy példából nagyok lenni megtanuljunk.

Meggyőződésedtől nem riasztott vissza
A hálátlan tömeg halált kérő szava.
Mint nem tántorított el az igaz útról
Előbb az üdvözlők zajos hosannája.

A te szereteted nem lobbanó láng volt;
Mindenkét átölelt; önzetlen volt s tiszta
Mint a felkelő nap ragyogó sugara.
Mint a harmat, midőn azt a virág iszsa.

Az igaz tudomány alapját leraktad,
Fáklyát gyújtottál, hogy a vakok lássanak,
És a kik szemüket önként be nem hunyják,
Az élet utain ne botorkázzanak.

Vigasztaltál szegényt, özvegyet és árvát,
Hajlékot mutattál a hajléktalannak;
Letörled könyveit annak ki kesergett,
Vigaszává lettél a vigasztalannak.

Igaz voltál szóban, igaz voltál tettben,
És az igazságért nem volt drága élted.
Szemeink nem látnak, de hitünkkel látunk
Oh örök igazság, oh örök szeretet!

Porcs János.

Tóth Ede és a „falu rossza.“

Irta: Tóth Pál.

(Folytatás.)

Meglepő volt rám nézve vele való találkozásom 1865-ben. A husvéti szütnidőre mentem Munkácsra tanítványimmal. Még akkor persze hire sem volt a munkácsi vasút-vonalnak s két-három napig utaztunk az irgalmatlan utakon. Királyhelmezen szoktunk étetni. Midőn a vendéglőbe bementünk étkezni, annak küszöbén Tóth Ede lépett ki. Kölcsönösen jól megnéztük, azután kölcsönösen üdvözlöttük egymást. Nekem oly jól esett látnom a jó fiut, ki iránt mindig részvételt viseltettem, ő meg már bennem mint theologus diákban, ismervén az irodalom iránti szeretetet, igen szeretett s most ennek kifejezést is adott. Bámultam szegénységében, nyomorúságában megelégedését, boldogságát. Még most is bánom ha rá gondolok, mikor tréfával azt jegyeztem meg: „hát Ede jobb így mint úgy?“ Értettem azt, hogy jobb így nyomorogni, mint a tanulói pályán haladni. Megbántam e szavakat, mert talán a szabadság eszméjét, melyért én is rajongtam, sértettem meg, mert talán az ifju eszményi világát, melyben elrejtve volt a „Falu rossza,“ bántottam meg. Megfogadtam, hogy nem is üzők könnyen tréfát, mindenké felett nem élcelek. Ritka a jó élce, a mi pedig nem az, az sért.

reivel. Mi sokan vagyunk Borsodmegyében, ha összetartunk a jövőben, a győzelem a mienk. Pártunk fegyverbarátságot kötött a nemzeti párttal is, a mostani erkölcstelen hatalom könnyebb megbuktatása végett; tartjuk meg ezen fegyverbarátságot úgy a mint azt eddig megtartottuk és tartsa meg a miskolci nemzeti párt is a jövőben, de nem úgy, mint azt a lefolyt választáskor tette, midőn bennünket a fegyverszövetség daczára is cserben hagyott. Ha a nemzeti párt minden szavazó polgára beadja votumát Herman Ottó jelöltünkre, akkor ott volna ő ma a képviselői házban. Mind-ezek daczára van reményünk, hogy Apponyi gróf a hatalom polczán sem fogja az ellenzékét úgy cserben hagyni, mint azt Tisza Kálmán tette. De ha, amit nem szabad feltételeznünk, úgy járnánk is Apponyival, mint a Phaedrus békái, még akkor sem beszélhetnénk veszteségről, mert bárki kezébe kerüljön is a hatalom korbácsa, fájóbb az nem lehet a mostaninál. Mi nem veszhetünk semmit, sőt alapos a remény hogy nyerni fogunk azzal is, ha Apponyi grófot üdvözölhetjük majd nonsokára a hatalom polczán.

Kötelességünknek tartjuk azonban kijelenteni, hogy ha most a nemzeti párttal a fegyverszövetséget ápoljuk is a fő-cél könnyebb elérhetése végett; mi szent elveinket a maguk ősi tisztaságában egy betűig megtartjuk a nemzeti párttal szemben is. Ma melléje sorakozunk, de ha hatalomra kerül, ellene leszünk és reméljük, sőt határozottan elvárjuk tőle, hogy tisztességes ellenfelünk lesz.

A jövő bizonyosan a mienk, nincs messze az idő, midőn csak a függetlenségi és 48-as párt zászlója fog győzedelmesen lobogni szép hazánk minden részében.

Az antiszemitizmusról.

A modern társadalom egyik beteges kinövése az antiszemitizmus azon formában, melyben az most Bécsben dühöng, vagy amint azzal a pozsonyi, külömben ellenzéki német lap a »Grenzboten« foglalkozik.

Mielőtt a felvett kérdés tárgyalásába bocsátkoznám, okát adom annak, hogy miért írom most épen e sorokat, midőn

hála a papnak, az antiszemitizmus hullámai nálunk nem csapnak össze izr. polgártársaink feje felett. — E cikket szülte egy sutogó hir, melyet néhány ultra »szabad-elvű« izr. polgártárs a suba alatt ugyan, de nagy buzgósággal terjeszt lapunk ellen, hogy t. i. mi igen nagy antiszemiták volnánk.

Tudja lapunk minden olvasója, hogy az eddig megjelent számokban az antiszemitizmusnak nyomát még nagyító üveggel sem lehet felfedezni. Legyenek meggyőződve izr. polgártársaink, hogy a jövőben sem lesz alkalma senkinek sem gyönyörködni az eféle maszlagban lapunk hasábjain.

Ezek kijelentése után áttérek a tárgyra, melyről tulajdonképen szólni akarok. Az antiszemitizmus, zsidók elleni gyűlölet, igen régi keletű érzelme az emberiség történetében. Már a régi egyiptomiaknál nagyon kifejtett a faraók idejében, később nagyra nőtt a keresztény középkorban, midőn a kereszténység eltért magasztos elveitől, melyek szerint még az ellenségünkkel is jót kell tennünk. Tudjuk, hogy a legujabb időkig a zsidóság világszerte üldözött és elnyomott faj volt. Mit tehetett egyebet ily körülmények között mint azt, hogy egymás között jól összetartva, szinte megrentotta a keresztény embert ott, a hol lehetett. Visszatorolta a súlyos sérelmeket úgy, a hogy tudta.

De most, midőn felderült már jó ideje izr. polgártársainkra a szabadság napja, mi szükség van most a kölcsönös gyűlöletre? Hisz ezzel csupán önmagunknak teszünk kölcsönösen kárt a haza rovására. Hisz a zsidók csakugy igaz polgárai lehetnek a magyar hazának, mint akárki más. Mi hozhatná közelebb egymáshoz a kereszténységet és zsidóságot? A zember szeretet. Akármilyen furcsának tűnnek is fel előttünk a már nálunk is letelepedett kaftános lengyel zsidók, bármily büntényre is képeseknek kell tartanunk a zsidóság s alakját, emberek azok is és nem kiirtani, hanem a társadalom számára megmenteni kell őket. Kérdem továbbá, mely gyűlekezethez, milyen társadalmi osztálynak nincsen salakja? Az emberek mindenféle testületeiben fordulnak elő olyan egyének, kik mint az üres buzakalász,

magasan hordják fejüket, kihívó magaviseletet tanúsítanak érdemes emberekkel szemben és szinte provokálják maguk ellen a közérzületet. Nos és ha ilyenek is akadnak a zsidóság körében, el kell-e azért ítélni az egész felekezetet és fajt? A társadalom válaszfalai még most sincsenek egészen lerombolva, a kasztuszszellem sárkánya még most is rágódik európai társadalmunk testén, az emberek közötti teljes egyenlőség, szabadság és testvériség nálunk is csak elméletben van meg, — a tapasztalás mást bizonyít.

A béke szelleme szerint kell lerombolni azon válaszfalakat, melyek a keresztény társadalom és a zsidóság között, sajnos, nálunk is még mindig állnak. De az csak úgy történhetik meg, ha mindegyik fél szakít teljesen a régi előítéletekkel és gyűlölettel, ha egymáshoz közelíteni iparkodik, ha nem tulérzékeny, ha hibáitól szabadulni igyekszik, ha egymástól a jót veszi át, nem a rosszat.

Legyen az egész társadalom demokratikussá, hagyjuk el az arisztokracia régi sallangjait, a cím és rangkorságot, mely az embereket egymástól elválasztja. Ne utánozza a zsidóság a keresztény társadalom félszégeit, hanem tegye magát tiszteltre és szeretetre méltóvá, lehetőleg minden egyes tagjában, fordítson gondot nem csak az ész, hanem a szív képzésére is úgy az iskolában, mint az életben.

Tegyünk meg minden lehető valamennyien, hogy a polgári házasság, mely szinte erős összekötő kapocs, minél előbb nálunk is törvénynyé váljék. Ne keserítsük egymás életét haszontalan gyűlölködéssel, törekedjünk arra, hogy ne csak okosak, hanem jók is legyünk. Sokszor többet ér egy csepp szivjóság tengernyi észnél.

Ha a zsidóság a maga részéről is mindent elkövet az ezen sorok által kijelölt irányban, úgy el fog következni az idő, midőn az antiszemitizmusról úgy fognak beszélni az emberek, mint egy régi, de már nem létező járványról, melyről már nem is tudják az orvosok sem, hogy milyen alakban lépett fel. „Legyen minden ember, ember és magyar, akit e hon szült és hantjával eltakar.“ Verax.

De — bár sohasem éreztem magamból az irigységet, nem titkolhattam el magamban ennek bizonyos fokát, mikor a szegény vándor színész elkezdte beszélni, hogy mily boldog ő e szegény függetlenségében, hogy írja szindarabjait a társulat örömeire. Mily élvezete van, ha egy-egy szerepnek jó előadója van s megtapsolják. Mindég fakó sápadt arcán, szinte keresztül lüktetett a vér, szemei mintha ragyogtak volna az örömtől. „Mit irtál most?“ kérdém érdeklődve. „Kerekes András-t felelé ő, de van már több vázlatom is.“ Megkínáltam a Munkácsról útra küldött sültből, koccintottunk reá, azután ő szerényen búcsúzott. Nem találkoztunk azután csak kétszer. Egyszer Szatmáron láttam futólag 1872-ben, máskor itt Miskolczon. Nem is tudtam, hogy itt van. A szinpadon ismertem meg sajtóságos magatartásáról.

Mily varázsa van a költészetnek, mutatja az, hogy első szindarabjai vagy épen nem, vagy igen keveset jövedelmeztek. De a szellemi jutalom rá nézve gazdag fizetés volt. Első darabjai: „Az oltár előtt“, „Schneider Fanni“, „Kerekes András“, „Az önkéntes tűzoltók“, „A bécsi krach“ már magokban hordozzák a tehetség nyomait, de távol voltak attól, hogy értékes műveknek lehetett volna azokat tartani. Schneider Fanni-ját Szatmáron 1872-ben

írta. Follinus János színigazgatónak 16 forintért adta el s mindég halásan emlékezett meg róla, hogy elhagyatottságában mennyire felvillanyozta annak biztató levele, melyben azt írta, hogy a szinmű ügyesen van írva s iparkodván, talán e téren még vivhat ki sikert is.

Ime egy egyszerű levél biztató szava. — Hány tehetség vész el, mert azok, kik reá épen hathatnának, közönyösség, vagy épen a művészekkel, költőkkel oly gyakran járó irigység miatt nem biztatólag, de leverőleg hatnak a fejlődő tehetségre s az szárnya szegezve vész el, vagy tér más útra, hol elvegyül a mindennapi-ság zajában.

Follinus biztató levele közel vitte Tóth Edét a Parnassusra vezető úthoz.

És most következik a „Falu rossza“ története.

1873-ban szeretett nejével, Benedek Máriával megvált Follinus társaságától és felment Pestre, hol már Miklósy színigazgató Kerekes András és Schneider Fanni című műveit a városligeti szinkörben előadta.

Pestre való utazásának célja, hogy ott szerződtesse magát. Pár nap múlva lerándult Szabadkára ugyanazon célból, de siker nélkül s visszament Putnokra már szeptember 10-dikén. Itt csendes borozgatás közt, néha egy-egy lako-

dalomban részt véve töltötte napjait, levelezvén egyik legjobb színész barátjával Sághyval s meglátogatván jószívű volt pataki barátait, kik már ekkor lelkesek voltak Gümörben.

Ekkor írta meg a „Falu rosszat“, tehát Putnokon 1873-ban. Mikor készen volt az, dec. 8-dikán, írja Ságynak a következőket: „Készen van egy pompás népszinművem: „A falu rossza“ — épen egy hónapig dolgoztam rajta és eddigi darabjaimnál minden tekintetben jobb. Szakasz-cime is elég jók és teljesen a helyzethez alkalmasak: „A szerelem bolondjai“, „Kell-e szőlő lágy kenyérrel?“ „Mindenütt jó, de legjobb otthon.“ Van benne olyan szerepe a népszinműt énekesnek, hogy párját kell keresni.“

E néhány sorból látszik, hogy a szerény író teljes tudatával birt, hogy jót, szépet irt, annál keservesebben esett tehát, midőn nem tudta értékesíteni sehol. „Kináltam fűnek fának“, írja, „nem kellett senkinek.“ Látszik a bírálat nyomorusága ebből is. Katona „Bánkbanját“ évtizedek múlva ismerik fel, hogy hiszen ez voltaképp legelső tragédiánk s bezzeg minden nagyobb nemzeti ünnepélyességgel ennek előadása van összekötve. „A falu rosszat“ szegény Tóth Ede 5 forintért sem tudta eladni, melyre pedig oly nagy szüksége lett volna.“

(Vége köv.)

Országgyűlés.

A képviselőház ápr. 8-án még mindig csak a belügyminiszteri költségvetés általános tárgyalásával volt elfoglalva és így a földmívelési tárczára csakis a husvéti szünet után kerülhet a sor. Valószínű, hogy a részletes belügyi vita is ünnep utánra marad, mert még többet fel akarják panasolni a vármegyei közigazgatás nyomoruságos voltát és a választási visszaéléseket. A belügyminiszteri költségvetésnél Szirmay Gyula megjegyzi, hogy közigazgatásunk most is ázsiai, mert a kormány mindent centralizálni akar, a közigazgatás a kormánypárt politikáját szolgálja. (Élénk helyeslés a bal és szélső baloldalon.) Ivánka Oszkár a választási törvény reformálása érdekében ad be határozati javaslatot, mely szerint a választó polgárokról hiteles névjegyzéket kell készíteni és azt mindenki szabadon használhassa. A vesztegetés etetés, itatás és a hatóságok beavatkozása lehetlenné tétessék. (Egy hang a szélső balon: a jövő század regénye.) A választási elnök és a hivatalos személyek hatáskörét szigorúan körül kell írni. Szavazati jogával minden választó élhessen. A gyűlekezési jog a választások előtt biztosítva legyen. Babó Emil a közigazgatás legfőbb baját a kortes főispánokban látja. (Madarász közbeszól: „Vakulj magyar.“ Zajos derűtlenség.) Babó Emil a közigazgatást csak a kortekedésben látja kitűnőnek. Nem szavazza meg a költségvetést. (Élénk helyeslés a bal és szélső baloldalon.) Balogh János adatokkal bizonyítja, hogy Csongrádmegyében nagy a hivatalos korrupció és annak főtámasza a főispán. Horváth Gyula határozati javaslata szerint a belügyminiszter a törvényhatóságok által kivetett pótdókról a közíg. reformjavaslat tárgyalása előtt még a jelen ülés alatt jelentést tegyen. A pótdókok kimutatását községenként a háznak terjeszse be. Bethlen Gábor gróf elítéli a kormány nemzetiségi politikáját. Szapáry, megirigyelve Taaffe babérjait, a nemzetiségekkel cimborál és azt titokban tartja. Ezáltal nem teszi őket jó hazafiakká, hanem szárvaikat növeszti meg. Ennek eredménye az is, hogy a főhivatalkba Berlin és Moszkva-felé kacsintató urak kerülnek és a magyar nyelv hivatalos használata is hanyatlak. Ő is, mint Jókai a honpolgárokat nem anyanyelvük, hanem hazafiságuk szerint osztályozza. (Zajos helyeslés a bal és szélső baloldalon.) Többre becstül egy tiszta magyar kerületet, a marosvásárhelyi által adott mandátumot, mint a nemzetiségi által nemzetiségi szolgálatok miatt nyújtottat. (Helyeslés a bal és szélsőbaloldalon.) Tisza legalább a nemzetiségekkel nem paktált, a mai kormány ezt sem restelli megtenni. A költségvetést nem fogadja el. Pogrányi József az ellenzék helyeslése közt a bürokratizmus ellen kel ki. Bessenyei Ferencz tiltakozik Bethlen Gábor szavai ellen. Elnök az ülést d. u. 2 órakor berekeszt.

Az április 9-iki ülésben a képviselőház megkezdte a husvéti vakációt anélkül, hogy a belügyi költségvetésből csak egy tételt is megszavazott volna. Szapáry miniszterelnök kijelentette, hogy husvét után törvényjavaslatot ad be az indenniti meghoszabbításáról, mely szerint a kormány a múlt évi költségvetés arányai szerint intézkedhetik addig, míg az új költségvetés megszavazva nincs. Tehát bő alkalma lesz az ellenzéknek a költségvetést ellenezni. Ezután Szapáry a csongrádi állapotokkal foglalkozott, kijelentette, hogy a kormány nem hajlandó a kuriai bíraskodáson kívül a választási törvények egyéb reformjait elfogadni. Tagadja, hogy a kormány és a pártok között paktum volna. Horváth Gyula ezt a miniszterelnök és közte történt magánbeszélgetéssel bizonyítja. Hedry Lőrincz a fegyelmi eljárás

szabályozását sürgette. Visontai Soma interpellációt nyújt be a Marseillais éneklésének betiltása végett, melyet ápr. 3-án a szocialista munkások kezdtek énekelni és egy rendőrtisztviselő betiltotta. Visontay ebben a szólásszabadság megsértését látja. Végre Várady Gábor adott be interpellációt a nemzeti színház bécsi szereplése ellen, indokolván ezt azzal, hogy a nemzeti színház tagjait 1890. okt. 6-án az aradi vértanúk szobrának lepezésekor nem engedték Aradra menni és az ünnepi ódát ott nem szavalhatta el a nemzeti színház tagja. Vidékre is alig mehetnek a színház tagjai vendégszerepelni, testületileg meg épen sohasem bocsájtották az országban sehova. A bécsi szereplést szükségtelennek tartja, mert Bécs előkelő körei magyar irodalmat és művészetet nem akarnak ismerni. Az interpellációkat kiadják a belügyminiszternek. Elnök javaslatára a következő ülés husvét után csütörtökön lesz. (Általános helyeslés.) Elnök boldog ünnepeket kíván a háznak. (Éljen az elnök.) Az ülés vége d. u. 2¹/₄ órakor.

POLITIKAI HIREK.

Kossuth Lajosnál a napokban volt Kecskemétről Brachfeld Emil a Halász és társa ottani cognagyár-cég egyik tagja, a ki hosszas külföldi útja után Olaszországba érve, meglátogatta az agghontalant. Meglepődve lépett Kossuth dolgozó szobájába és alig tudott szóhoz jutni, de Kossuth szelid biztató szavaira annyira felbátorodott, hogy mély tisztelete jeléül egy ládika cognacot ajánlott fel, mit a nagy férfiú mosolyogva el is fogadott. A társalgásban, mellőzve a politikát, csakis a borászatról beszélgettek. Kossuth fájdalommal emlékezett meg a filoxera és peronospora (szőlőpenész) pusztításairól. Ő — ugymond — mindig szívesen gondol vissza Kecskemét hazafias magyar lakosságára. Kossuth egészséges, jó színben van. Asztala telve van magyar ujságokkal. Adja a gondviselés, hogy még sok éven át ily jó híreket hallhassunk felőle.

A horvát tartománygyűlést május második felére összehívják, de rövid ülés után ismét feloszlatják. Az új választások június hó közepén ejtetnek meg.

Visnegradszki orosz pénzügyminiszter túlfeszített szellemi munkássága következtében megőrült.

Megyei közgyűlés.

Borsodmegye rendkívüli közgyűlése április 9-én volt. Minthogy az állandó választmány ülése közvetlenül a közgyűlés előtt tartatott meg, tíz óra után körül-belül egy félórával lehetett megnyitni a közgyűlést. A főispán nem lévén jelen, az alispán elnökölt és rövid üdvözléssel nyitotta meg az ülést.

A napirend előtt ifjabb Miklós Gyula azon kérdést intézte a közgyűléshez, hogy megengedi-e neki, hogy a kitűzött tárgyak felvétele előtt egy fontos ügyben interpellációt terjesztessen be a főispánhoz, bár az sajnálatára nincsen jelen? A közgyűlés a szólást megengedte. Miklós Gyula azt az ügyet, melyben szólani kívánt olyan fontosnak tartja, hogy vele a júniusi közgyűlésig várni nem tartja célszerűnek; fontosnak tartja ő azt társadalmi, közérkölcsei és politikai szempontból, mert olyan praecedens (praecedens az, a mi valamit megelőz) képez, melynek káros következményei lehetnek. Ezt szükségesnek látja megelőzni; azért intéz kérdést a főispánhoz s azt beszéde bevégezése után írásban is be fogja adni.

Tudjuk ugyanis, hogy egy bizonyos úri ember a közelmúltban nemességet nyert. Ez az úr néhány évvel ezelőtt, mint miskolci lakos, itt ügyes terménykereskedő volt, azután gépe-

ket árult és javított, adott és vett, szalagált, szóval g'scheffelt. Ilyen minőségében közlebbi összeköttetésbe jött az alispánnal, míg az újabb időben sikerült neki egy névrokna segítségével egy kőszénvállalathoz a szükséges pénzt összeszerezni, miért azon vállalat vezérigazgatójává is választott. Olyan dolgot végzett tehát, a melyet mások is szoktak végezni, miből a közönségnek semmi haszna nem volt. Eddig semmi közünk sem volna a dologhoz. Midőn azonban a hivatalos lapban kitüntetését olvastuk, óhajtuk tudni, hogy minő érdemek tették őt méltóvá a legfelsőbb kitüntetésre.

Szólv fentartja magának, hogy véleményét akkor nyilatkoztathassa ki, midőn majd kérdése a főispán válaszol.

Ezután a következő interpellációt olvasta fel: „A főispán úr ajánlotta-e Hercz Zsigmondot a kitüntetésre? Ha igen, hajlandó-e megismertetni követendő példa gyanánt azon érdemeket, melyek alapján ez megtörtént? Gyakorolt-e befolyást az alispán a kitüntetésre? Miért nem ajánlott a főispán másokat is ily kitüntetésre, kik arra szintén érdemeket szereztek? Hiszi-e a főispán, hogy az ily eljárás emelni fogja a bizalmat s a hazafiúi érdemek tisztelétét?”

Az írásban is beadott interpelláció jegyzőkönyvbe vétetett s közöltetni fog a főispánnal.

Ezután olvastatott a Miskolcra létesítendő áru- és terményraktár építése céljából Miskolcz városa és a miskolci hitelintézet között a szükséges telek eladása ügyében kötött adásvévesi szerződésre vonatkozó határozata Miskolcz városa közgyűlésének. Ezt a megyei közgyűlés jóváhagyta.

A miskolcz-hámori vasút építése tárgyában a város és Dr. Csáthy Szabó István között kötött szerződést a közgyűlés azon módosítással hagyta helyben, hogy a vonat sebességét a városi tanács véleménye alapján a közlekedési miniszter állapítja meg.

A papmalom lerontása következtében származott tér szabályozására vonatkozólag a város olyan határozatot hozott, melyet Hesz Miklós polgártársunk magára nézve szerelmesnek tart, minthogy a városi közgyűlés által elfogadott terv az ő különben is szűk területét hasznavehetetlen keskenyvé tenné. Hesz Miklós tehát a város határozatát a megyéhez felebezte. A panaszos azon kérését, hogy méltányosabb terv állapíttassék meg, a megyei közgyűlés jogosnak tartja, s utasította a várost, hogy olyan szabályozási vonalat állapítson meg, mely az egyes birtokosok jogait oly mértékben ne sértse, mint a beterjesztett tervezet.

A Miskolcz városa tulajdonához tartozó ládházi birtok bérbeadását a megyei közgyűlés helyben hagyta, nem vévén tekintetbe a régi bérlőnek, — ki kötelezettségének mindenben nem felelt meg, az ellen beadott panaszát.

A magyar királyi belügyminiszterium elrendelte, hogy a miskolci járás főszolgabírói hivatalánál jelenleg ideiglenes szolgabírói állás rendszeressé és állandóvá tétessék. Ezen hivatal végleges betöltése a júniusi közgyűlés egyik tárgyául tűzetett ki. Ezzel kapcsolatban elhatározatott az is, hogy a Teper Lajos halála következtében megőrült megyei tiszti főügyészi hivatal is a júniusi közgyűléskor fog betöltetni. Lévy József főjegyző indítványára a megboldogult főügyésznek hosszú hivataloskodása alatt szerzett érdemei jegyzőkönyvbe vétettek s a közgyűlés a megboldogult elvált főlött érzett fájdalmát annak özvegyével is közölni óhajta.

Evva Ernő azon okból, hogy az ügyészi hivatalnál a teendők kelleleg elvégezve lehessenek, nem akarja kitenni a megyét annak, hogy a főügyészi hivatal betöltése után esetleg az altügyészi hivatal maradjon üresen; azért indítványozza, hogy a főügyészi hivatal betöltése úgy tétessék közzé, hogy Jesze István altügyésznek főügyészszé választása esetében a júniusi közgyűléskor már az altügyészi hivatalt is be lehessen tölteni. Ez el is fogadtatott.

Ifjabb Miklós Gyula ezen ügynél azon kérdést intézte az elnöklő alispánhoz, hogy összeegyeztethetőnek tartja-e ő hivatalos állásával azt, hogy a megyei tiszti ügyészi hivatalra egyeseket ajánljon, mint tette akkor, midőn Lengyel Lajost ajánlotta a megyei bizottsági tagoknak; holott épen ő volt az, a ki Lengyel Lajost az árvászéki alelnöki hivatalból kiszékirta. Igaz, hogy az ajánló levelben nincs aláírva az alispáni cím; de azt úgy is tudja min-

den bizottsági tag, hogy ki az a Melcer Gyula. Ez hivatalos pressió akar lenni, mert azt minden választó tudja, hogy az alispán akaratától sok függ. Ha az alispáni hivatalra ki tudtuk szemelni az arra legméltóbb egyént, akkor ki tudjuk ezt keresni más hivatalra is. A szabad választás ügyében kérdésére választ kér.

Melcer Gyula alispán kijelentette, hogy ő mint alispán nem mond le megyei bizottsági tagsági jogáról, és ő később megválni hivatalától, mint meggyőződésétől és jogától. Tagadja azt, hogy ő Lengyel Lajost hivatalából kiszékeztette volna. Ő kötelességét teljesítette és teljesíteni fogja, míg hivatalát viseli. Arról, a mi Lengyel Lajos lemondására okul szolgált, nem tartja szükségesnek beszélni. Miklós Gyula erre azzal válaszolt, hogy ő a mit mondott, azt a főispán utján tudja; a többi igazságot el egymás közt, mint házi vagy családi ügyet.

Erre nekünk is van a nyári megjegyzésünk, hogy az, a kinek ügyében Melcer Gyula ajánló levelet bocsátott ki, a legközelebbi választások alkalmával nem volt egyik pártjának sem kortese; míg ellenben Szaffka Pál, kit báró Radvánszky Géza, ifj. Miklós Gyula és dr. Tarnay Gyula ajánlanak a főügyési állásra, nagy szerepet játszott az edelényi kerületben a képviselő választáskor. Ezt czélszerűnek látta a felszólaló elhallgatni.

Utolsó tárgy volt Miskolcz városa tanácsának azon felterjesztése, hogy Grünfeld Simon Miskolczon egy második zálogházat akar felállítani, és erre engedélyt kér. — Ezt a város azon feltétel alatt látja megengedhetőnek, ha a folyamodó 4000 frt biztosítékot tesz le. — A megye ezen feltételt helyben hagyta s így küldi fel a folyamodványt a miniszteriumhoz.

A közgyűlés berekesztése után a jelenlevők egy része azonnal távozott; azok azonban, kik az ajtótól távolabb ültek, és így azonnal nem távozhattak, igen kellemetlen jelenetnek voltak tanúi. Melcer Gyula és Miklós Gyula heves vitába keveredtek egymással.

Miklós Gyula szemére hányta az alispánnak, hogy a választások előtt néhány községet figyelmeztetett a korteskedés következményeire, néhány szolgabíró eltiltott a korteskedéstől, Mező-Csáthon pedig személyesen is megjelent a fia érdekében.

Az alispán visszatartóztatta a távozni akaró főjegyzőt és a jelenlevőket, hogy hallgassák meg a védelmet is, ha a vádot hallották. Miklós azonban folytonosan beszélt, úgy hogy tőle az alispán alig tudott szóhoz jutni. Midőn végre szóhoz juthatott, megmagyarázta, hogy azon községekhez, melyekből hozzá a korteskedés miatt panasz nem érkezett, nem látta szükségesnek a figyelmeztetést elküldeni; de pártszínezet nélkül figyelmeztette azokat a községeket, melyekből hozzá panasz érkezett. Figyelmeztette azon szolgabírókat is, kik faluról falura jártak korteskedni és így azt is ki-Miklós Gyulával járt faluról falura és pénzzel vesztegetett és szavazatokat vásárolt. Az igaz hogy ő elment Csátra; de azért, mert megtudta, hogy a Fejér Endre által nyomtatott kiáltványok közül néhányat az ő távirati tilalma dacára szétszórtak. Ezt ő ott helytelen eljárásnak nyilatkozta, s épen azért még az ott levő függetlenségi pártiak által is megjeleneztetett.

Miklós Gyula csak vádolt, de hallgatott arról, mivel őt az alispán vádolta, hogy t. i. pénzen vette a szavazatokat.

Midőn az alispán védelmére az említettek elmondta, kinyitotta az ajtót, mely mellett Miklós Gyula állott s azon szavakkal hagyta ott a még folytonosan beszélő Miklós Gyulát, hogy nagyon sajnálja, hogy ilyen emberrel szóba állott.

Ezen valóban kellemetlen ügy, mint biztos forrásból halljuk, lovagias úton fog elintéztetni, sőt talán lapunk széthordása előtt a mai napon már el is intéztetett.

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Személyi hír.** Tisza Kálmán családjával, Sajó-Kazára utazott ahol az ünnepeket tölti el.

— **A tiszánineni ev. ref. egyházkerület** évi rendes közgyűlését május 3-ika és következő napjain tartja meg Miskolczon az ev. ref. felsőbb leánynevelő intézet nagy termében. Ekkor történik meg a Sárospatakon megfűresedett 3 tanári szék betöltése is.

— **Ev. ref. egyházmegyei közgyűlés** lesz Alsó-Zsolczán április 21-én.

— **A magyarhoni ág. ev. egyház zsinatának** elnöksége tudatja a zsinati képviselőkkel, hogy a zsinat f. évi május hó 4-ik napján folytatja megszakított ülését a bpesti ág. ev. egyház dísztermében (Deák-tér 4.) Május 3-án d. u. 3 órakor egyetemes értekezlet lesz; 4 én pedig d. e. 10 órakor megkezdődnek a tanácskozások. Zsinati egyházi elnök: Karsny Sándor püspök, világi elnök: Péchy Tamás.

— **A Soldos család.** Az érző sziv megrendül azon csapás fölött, mely a Runyai Soldos János családját oly keservesen sújtotta. — 1891. február 9-én szakadt le keblőkről egyik szeretett gyermekök, Zoltán, ki a miskolczi ev. ref. főgymnasium első osztályának volt növendéke. Az akkor kiadott gyászlapon még hat gyermekök siratta az elhunyt testvért. Április 6-án újra meghalt másik fiok, János, ki a miskolczi ev. ref. főgymnasium növendéke volt. Ezen gyászlapon már a hat testvér közül hiányzik Viola, Malvin, és Pál gyermekök neve is. Nem egészen két hó alatt tehát hét gyermekök közül csak kettő maradt, ötöt a pamlényi sötét sír kebelébe zártak. A ki már temetett és saját gyermekét temette, az képzelteti e mélyen sújtott családjáért. Ha a részvét enyhítélet nyújt, akkor bizonyosan minden jók részvételnek egyesülése kell ahhoz, hogy ezen szülők és az életben maradt testvérek némi enyhítélet nyerjenek. Óvja őket a jó Isten újabb csapástól!

— **Török Ignác** állandó tánczenetítő 20 éves tánczenetítői jubeliumára folyó április 18-án este az orpheumban nagy tánczenetélyt rendez.

— **A fürdő részvény-társaság** igazgatósága vasárnap délelőtt alakuló közgyűlést tartott a városház nagy termében. Elnök Soltész Nagy Kálmán, helyettes elnök Dr. Csáthy Szabó István, jegyző Diószeghy György lettek. Elnök üdvözlö az igazgatóságot és kéri buzgalmukat a tervezett fürdő és uszoda-vállalat érdekében a jövőben is. Az alapszabályok felolvasása után az igazgatóság a cég bejegyzése és egyéb teendőik végzésével, a Bódogh-féle ház vételi szerződésének megkötésével Bizony Akost, a pénzek kezelésével Kóris Kálmánt bízta meg. Ezután Adler Károly városi mérnök bemutatja a fürdőépítési tervét, mely egy kis változtatással a régi maradt. A tervek elkészítéséért a felügyelet, ellenőrzés és műszaki vezetésért és mert Adler Károly már eddig is sokat fáradozott a fürdő létesítése ügyében az igazgatóság jutalmul neki két ezer forintot biztosított.

— **Országos vásárok** lesznek 15-én Tiszafüreden, 16-án Tisza-Dobon, ha azokat a rendes időben tartják meg.

— **Az érseki felsőbb nőnevelő** intézetben megtartani szokott husvéti lelki gyakorlatok e hó 9-12-ig folytak le az intézeti előljáróság, mintegy 250 felnőtt és növendék leány buzgó részvételével. Csakis az ily mély vallásosságon alapuló tudományos nevelés fogja igazolni e szavak valódiságát: „Örök szépség, örök ifjúság és örök varázsa a vallásos és szellemes nő.”

— **A városi tanács** hétfőn délelőtt a polgármester elnöksége alatt ülésezett. Dr. Ixel Soma v. orvos javaslatára felhívta a tanács az egyházas iskolai előljáróit, hogy tekintettel a múlt téli sok járványra, a husvét szünnapok alatt alaposan tisztítsák ki az iskolatermeket. Az ellenőrzést Dr. Ixel Soma városi orvos végzi. Nagyon szükséges és helyes intézkedésnek látja ezt mindenképpen.

— **A daleregylet** tegnap este 8 órakor szerenáddal tisztelte meg Kun Kálmán szül. Soltész Ida úrhölgyet Kun Kálmán az egyelet érdemes elnökének kedves nejét.

— **A „Bükkyvidéki turista egyelet”** felhívást intéz Miskolcz város t. közönségéhez, melyben fejtegeti az egyelet célját és kéri a nagy közönséget a támogatásra. Az egyelet a természetben kívül a természeti szépségekben bővelkedő Bükky hegységben akarja a turisztikai célokat előmozdítani, az idegenek forgalmát ott emelni. Hogy e cél elérhesse, rendeztetni az utakat, jelzőtáblákat állít fel, menedékházakat épít, a források környékét rendben tartja. Egy borsodmegyei múzeum alapját akarja megvetni és egyúttal a városi és vidéki intelligens emberek között a szorosabb társadalmi érintkezést előmozdítani. Kéri Borsodmegye és Miskolcz város női és férfi t. közönségét, hogy minél számszerűbben iratkozzanak be a turista-egylet pártoló

tagjai közé. A pártoló tag évi díja 2 frt. Az aláírási íveket május 25-ig Kóris Kálmánhoz, az athleta-kör pénztárosához kell Miskolczra küldeni. A felhívást aláírták: Br. Vay Elemér, az athleta-kör és a turista-osztály elnöke. Lichtenstein József másod elnök, Dr. Szentpáli István titkár. Ajánljuk mi is ezen ügyet, különösen a múltelt hölgyközönség becses pártfogásába.

— **Hercz Zsigmondnak** a nemessége 1575 frtjába került, mely összeget illető már az adóhivatalnál illetőleg pénzügyigazgatóságnál be is fizetett.

— **A fogyasztási szövetkezet** vasárnap délután 3 órakor tartotta I-ső közgyűlését. Id. elnök Veskovy Jenő üdvözlö a megjelent tagokat s miután konstataálja, hogy a gyűlés határozatképes, jelenti, hogy a kiküldött 10 bizottsági tag az alapszabályokat elkészítette s első sorban köszönetét nyilváníja Bizony Ákos igazgatósági tagnak, az alapszabályok elkészítésével tanúsított működéséért. Jegyző Mildner Géza olvassa az alapszabályokat, melyeket némi módosítással a közgyűlés egyhangúlag elfogadott. Elnök felszólalása után elhatározatott, hogy az alapszabályok kinyomattassanak és azok a részvényeseknek kiosztassanak. Következett az igazgatóság megválasztása. Igazgatónak Bizony Ákost, aligazgatónak Veskovy Jenőt, pénztárnoknak Steinfeld L.-t választották meg. Igazgatósági tagoknak a közgyűlés egyhangúlag Bizony Ákost, Szőke Dánielt, Sárosi Endrét, Szepesi Mátyást, Steinfeld Lászlót, Bányai Dezsőt, Szőlgyéni Ferenczet, Léhner Gusztávot, Veskovy Jenőt, Roller Sándort és Gebe Endrét választotta meg. Jegyzőnek Mildner Gézát. Felügyelőtagokul: Bíró Gézát, Dr. Frankfurter Sándort, Sproncz Dávidot, Czékus Istvánt, Tóth Pált és Mocz Aurélt választották meg. Végre elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Bányai Dezső és Kisvári Gyula urakat kéri fel.

— **A mózes vallásuk** husvétja hétfőn este kezdődött meg. A hitközség a tényleges szolgálatban levő katonákra nézve is intézkedett, hogy vallásuk követelményeinek megfelelhessenek.

— **A vetések állása** még türethetőnek mondható megyénkben és ha jó meleg esőt kaphatnánk végre valahára, úgy bizalommal tekinthetnénk a jövőbe. Az éjjeli fagy nálunk is ártott, az ország felső részében azonban nagyobb foku volt. Oroszországban 8-9 fok hideg van állandóan. Eső csakis Torontál megyében volt a múlt héten, de az is nagyon kevés.

— **Beküldött a „Tanítók szava”** tanítói érdekek közlönye. Felelős szerkesztő és lap tulajdonos Glatz György bpesti községi tanító. Megjelenik minden hóban. Előfizetési ára egy évre 1 frt. számonként 20 kr. Ajánljuk a tanítói körök becses figyelmébe.

— **„Magyar pädagogiai szemle”,** tanügyi havi közlöny, szerkeszti és kiadja Glatz György. E füzet egyéb tartalmán kívül reánk nézve azért is nagyon érdekes, mert egy nálunk köztisztletben és szeretetben élő veterán tanerő Wolfgang Lajos ev. ág. tanító és énekvezér jól sikerült arcképét, életrajzát és tanítói működését tárgyalja. Ajánljuk a tanító világ pártfogásába.

— **„Katonai irálytan”-t** irt Endrődy Géza csendőr főhadnagy. Igaz, hogy a megjelenendő mű szorosan a magyar katonai köröket érdekli, mégis örömmel vesszük tudomásul; mert igazán hiányt pótol és mert a magyar katonai irodalomban előforduló mozzanatokat a legnagyobb rokonszenvvel kíséni hazafias kötelességünknek tartjuk. A könyv 14 ivnyi (mintegy 220 lapoldal) terjedelemben, csinos és izléses kiállítással folyó évi május végén fog megjelenni Wesselényi és König nyomdaczégnél. A megrendeléseket és előfizetési íveket a miskolczi m. kir. csendőr-szakaszparancsnoksághoz czimezve f. é. május hó 10-ig kell beküldeni. Egy példányára 1 frt; 10 példány után a gyűjtőknek egy tisztelet példány jár. Hiszszük, hogy a magyar katonai körök kellőképpen méltányolni fogják e hűzagnótló művet.

— **Az üzletvezetés** főnökévé Gúrgy felügyelőt nevezték ki, a ki jelenleg Szegeden főfelügyelő az ottani üzletvezetéségnél. Helyettese lesz Góth Lajos felügyelő Budapestről.

— **Körjegyzőnek** Parasznyán április 4-én Török István bánhorváti helyettes jegyzőt választották meg 5 pályázó közül egyhangúlag.

— **Az izr. anyahitközség** évi jelenté sőbb felemlítjük, hogy egy magyar hitszónoki állás

betöltése megfelelő egyéniség hiánya miatt nem sikerült. A jelenlegi imaházak szűkek és már alig képesek befogadni a híveket, mért is a régi imaházat kell majd kibővíteni. A hitközség 2814 frt 56 krt. gyűjtött az orosz zsidók javára. A községi iskolában 421 fiu, 347 leány, összesen 768 tanuló volt, ezek közül 225 tandíjmentes. Megesküdött 49 pár. Született 122 fiu, 129 leány, összesen 251 gyermek. A hitközség tiszta vagyona 211,614 frt 91 kr.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság?** F. hó 9-én egy erősen összevérzett hullát szállítottak be Csabára a község házához, hogy gyilkosság vagy öngyilkosság forog-e fenn csak a vizsgálat fogja kideríteni.

— **A sajtó-várkonyi r. k. kántortanítói állás üresedésben van.** Kívánatos, hogy e szép javadalmazású állást minden melléktekintet nélkül a pályázók legérdemesebbike nyerje el. Hírlik, hogy némelyek kortes uton szeretnének hozzá jutni. Kár volna erre a tere is átvinni a korteskedést.

— **Törvényszéki tárgyalás.** Kopesik István és Juhász József, Szabó Istvánné radistyányi lakos Teréz nevű leányába mind a ketten belezerettek. Mult évi december 13-án Juhász József elment Szabóékhoz és ott látta Kopesikot a leány körül. Juhász köszöntött, Kopesiknak kezét nyújtott, de ez azt visszautasította és haragtól elkékvülve rátámadott Juhászra, hogy ne járjon a leányhoz és midőn látta, hogy az nem távozik, előrántotta kését és rohant vele Juhász-felé. Ez az asztal mögé menekült; a leány kettőjük közé állott, de Kopesik visszafordult és így Juhász elé került, ez már menekülni nem tudván szinte előrántotta kését és látván, hogy ellenfele szúr feléje, ő is szúrta és oly szerencsétlenül, hogy Kopesikot mellén találta. Kopesik erejét összeszedve a menekülő Juhász után egy széklet dobott, aztán holtan összerogyott. Folyó hó 7-én volt ez ügyben a végtárgyalás a miskolci kir. törvényszéknél és Juhászt, a ki egész jogosan csak önmagát védte, a vád alól felmentette. A kir. ügyész az ítélet ellen fellebezzelt. Épen akkor tárgyalta a kir. törvényszék Székely András harsányi lakos, büntnyét. Ez f. é. január 16-án egy kézfogón Repei Jánossal pörölt össze és azt karján és vállán annyira megsebezte a késsel, hogy Repei másnapra belehalt; 6 évi fegyházra ítélték, úgy vádlott, mint a kir. ügyész fellebezzelt.

— **Beküldetett.** Theodorovics István miskolci lakos, ki számos éven át a város szolgálatában volt, előregedett és elnyomorodott; kénytelen volt tehát a honvédménház felügyelő bizottságához folyamodni felvételért, mint elagott öreg ember — Bocsánatot kér minden ösmerőseitől és a lakosságtól is; hogy engedjenek meg neki, ha valamit vétett.

— **Báró Chappon Samu** a vívásról igen czélszerű tankönyvet írt, melyben a párbajszabályok is tüzetesen tárgyalva vannak. Ajánljuk a sportkedvelők szíves figyelmébe. Május 15-én megkezdődnek a rendes órák. Jelentkezhetni a mesternél. Az árak nagyon méltányosak.

— **Az új nemes lakomája.** A „Magyar Hírlap” ápril 8-iki számában olvastuk hogy

Hercz Zsigmond tisztelői Budapesten a Hungária szálloda nagy termében fényes lakomát tartottak a kitüntetés alkalmából. Jelen voltak: Péchy Tamás, Teleky Géza gróf, Horváth Gyula, Hock János, Veszter Imre és Böttlik Lajos országgyűlési képviselők. Teleky Géza gróf házigazda éltette Hercz Zsigmondot, kiben a valódi érdem lett megjutalmazva. Hercz Zsigmond meghatottan mondott köszönetet és éltette Melczer Gyula borsodmegyei alispánt, mint a ki őt folyton munkára buzdította. Vészi József Teleky grófot éltette. Hock János poharat emelt Péchy Tamásra, a valódi nemesre. Dr. Ullmann Pál szerb konsul Teleky Gézát köszönti fel. Péchy Tamás éltette az igaz demokracziát. Gelléri Mór Walsér Ferencz gépgyárost, Dr. Virág Mór Horváth Gyulát, Róth Izidor a „Magyar Ertesítő” szerkesztője a „Magyar Hírlap”-ot köszöntötték fel.

— **A terménycsarnok** mostani épületét Rott E. M. lebontatja és annak helyén díszes 2 emeletes épületet építtet, olasz renaissance stylben. A földszinten kávéház és sörcsarnok, az emeleten a terménycsarnok lesz. Az udvaron 8 szoba és ruhatár, a második emeleten 11 vendégszoba lesz.

— **Hétfőn** délután 3 óra felé Harangi Menyhért lovai a kocsis távollétében Friedman Vilmos hentes bolt kirakatának rontottak és annak üvegjét bezúzták. A kocsinak kötelessége a lovakra vigyázni, mert nagyobb baj is történhetett volna.

— **A sorozás** hétfőn kezdődött meg Miskolcra Melczer Gyula alispán polgári elnöklése alatt. Hétfőn az első és második korosztálybeliek állottak ki a sikkra, kedden a 3-ik korosztály. Megvizsgáltak összesen 230 legényt, ezekből 76 vált be. Reclamatio 14 volt. Az utczákon a szokásos kurjongatás most sem maradt el.

— **Hidegvizi gyógyintézet** felállítását tervezi a diósgyőri városi képviselő testület. Kitűnő jó gondolat, csak mielőbb valósuljon, úgy halljuk, hogy május közepén már meg is nyílik.

— **Péksegéd mint tolvaj.** Grünfeld Herman putnoki péksegéd 2 társától a mult hétfőn 2 arany gyűrűt, 2 ezüst lánczot, 2 ezüst órát, összesen körülbelül 60 frt értékű tárgyakat ellopott és megszökött. A nyomozat folyik.

— **Homes Fey,** az antispiritiszta házaspár Miskolcra érkezett és husvét vasárnapján és hétfőjén a Ment szálloda nagy termében előadást tart

Értesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a közmunka pénztár 1891 évi számadásai a pénzügyi szakbizottság által megvizsgáltatván, az összes számadási iratok a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével és a tanács végzésével együtt folyó év ápril hó 22-ik napjáig a pénztári hivatalos helyiségben 15 napi közszemlére kitétetik, mely idő alatt azokra észrevételeit mindenki megteheti.

Miskolcz 1892. apr. hó 7-én

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a közevetvám pénztár 1891. évi számadásai a pénzügyi szakbizottság által megvizsgáltatván, az összes számadási iratok, a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével és a tanács végzésével együtt f. év ápril 8-tól kezdődőleg, ápril hó 22-ig a pénztári hivatalos helyiségben 15 napi közszemlére kitétetik, mely idő alatt azokra észrevételeit mindenki megteheti.

Miskolcz 1892. apr. hó 7-én.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a házi pénztár, és a miskolczi szegény ápolópénztár 1891. évi számadásai a pénzügyi szakbizottság által megvizsgáltatván, az összes számadási iratok a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével együtt f. év ápril hó 8-tól kezdődőleg ápril 22-ig a pénztári hivatalos helyiségben 15 napi közszemlére kitétetik, mely idő alatt azokra észrevételeit mindenki megteheti.

Miskolcz 1892 apr. hó 7-én.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

Figyelmeztető.

Ma van a tanügyi kör havi ülése az izraelita elemi fuiskolában.

Ápril 14-én d. e. 10 órakor Edelenyben körörvost választauak.

Ápril 14-én lesz az edelenyi vásár.

Ápril 15-ig lehet pályázni a Miskolcra felállítandó új óvoda óvónői állomásra.

Ápril 15-ig le kell szedetni a hernyókat és a városból ki kell hordatni a trágyát.

Ápril 15-ig folyamodhatnak a papok és tanítók az állami kölcsön útján felállítandó méhesekért.

Ápril 19-ig lehet pályázni az edelenyi körorvosi állomásra.

Szerkesztő postája.

A koronázási jubileum. Köszönjük igen szépen A K. tanácsára a szombati számban fogjuk adni.

Radácsi György urnak S.-Patak. Köszönjük rokonszenves sorait. Becses lapját várjuk.

Dr. Zsindely István urnak S.-Patak. Nagyon köszönjük előre is, becses cikkét várjuk.

Buza János tanár urnak S.-Patak. Nagyon köszönjük becses ígését és kérjük annak mielőbbi beváltására.

K. A. Sopron. Nagyon köszönjük becses cikkét. A választ husvétvasárnapján megadjuk.

Gergely urnak. A költeményt megkaptuk. Köszönjük.

A hős fogoly irójának. A verset köszönjük, nem is veszett kárba; belöktük gyujtónak a papirkosárba.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Halász Sándor.
Kiadó: Wesselényi és König.

SZLAVKOVSKZI IMRE

ÉPÜLET ÉS MŰLAKATOS

MISKOLCZ, BATTYHÁNY-UTCZA 9. SZ.

Bátorkodom a n. é. helybeli és vidéki közönség becses figyelmét a tavaszi építkezési idény beálltával 38 év óta fenálló íő hirnevü

lakatos üzletemre

felhívni.

Külföldön szerzett több évi tapasztalataim által magamnak jó izlést és gyors kivittelt sajátítottam el. Üzletemet, a mai kor kívánalmainak megfelelőleg rendeztem be, mi által oly helyzetbe jutottam, hogy a nagyérdemü közönségnek jó izlésü olcsó és tartós munkákkal szolgálhatok.

Egész törekvésem oda irányul, hogy jó hirnevemet tartós és olcsó munkáimmal ne csak megőrizsem, hanem azt még fokozatosam emeljem.

A nagyérdemü közönség eddigi irányomba tanusított jó indulatát megköszönve, s azt részemre továbbra is fentartani sziveskednék.

Üzletem szíves megtekintését, egyszersmind becses megrendeléseiket elvárva, maradtam

kiváló tisztelettel Szlavkovszki Imre, lakatos.

MEGHÍVÁS.

A „BORSOD-MISKOLCZI GŐZMALOM RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNAK”

1892. évi május hó 3-án délután 3 órakor

MISKOLCZON, A MALOMÉPÜLET IRODÁJÁBAN TARTANDÓ

K Ö Z G Y Ű L É S É R E.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentésének tárgyalása, annak alapján a mérleg meghatározása, s a nyereség felosztása iránti intézkedés.
 2. Négy felügyelő bizottsági tag választása.
 3. Az igazgatóság kebeléből sorrend szerint kilépő három igazgatósági tag választása.
 4. A jegyzőkönyv hitelesítő bizottság választása.
- Az évi jelentés, valamint a zármérleg f. évi április 22-től kezdve a részvényesek által az igazgatósági irodában átvehető.
- Miskolcz. 1892. márczius 11.

1-1

Az igazgatóság.

MERKL GYULA

vas- és fegyverkereskedése
a „Három rózsza” nagy szálloda alatt Miskolczon.

Mindenféle épület vasalások, asztalos, lakatos és kovács-szerszámok, konyha- és ház-felszerelések. Vaskályhák, szoba-telegrammok, villany-csengők.

Czuk or-répa
aczel-kapák,

fűkaszák, jótállás mellett leverő Norton-féle kutak, lombfűrészhez ábrák, deszkák. Magy. kir. lő- és robbanópor, dynamit és gyúzsínór, üres és töltött hűveltyek. Lefaux, Lancas fegyverek, revolverek és többféle eszközök nagy választékban. Első Magyar Általános Biztosító-Társaság ügynöksége.

1171. bánya
1892.

Hirdetmény.

1-3

A rimaszombati kir. törvényszék, mint bányabírószék közhírré teszi, hogy Borsodmegye Járdánháza község határában fekvő és a rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság tulajdonát képező „Csurgó”, „Vajacs I.” és „Vajacs II.” védnevek alatt bányatelekkönyvezett kőszénbányák részére a budapesti kir. bányakapitányság közbenjárásával 1890. november 25-én felvett tárgyalási jegyzőkönyv szerint létrejött egyezség szerint kisajátított, Járdánháza község határában fekvő és a fent megjelölt bányabirtok künnfekvő alkatrészei gyanánt szolgáló földterületekről készített mérnöki munkálatoknak az ált. bányatörvény 117. és 118. §-ában foglalt intézkedéseknek szem előtt tartása mellett eszközözendő meghitelesítésére határnapul 1892. május hó 9. és következő napjainak délelőtti 9 órája. a rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaságnak Borsodmegye Járdánháza községében levő bányatelepére kitétetett. Miről a kir. törvényszék az érdekelt feleket azon hozzáadással értesíti, hogy jogukban áll a hitelesítendő munkálatokat a miskolczi kir. törvényszék, mint illetékes alkvi hatóságnál, valamint a rimaszombati kir. törvényszék, mint bányabírószéknél a kitűzött határnap előtt megtekinteni és hogy az érdekelt felek elmaradása a hitelesítési eljárást akadályozni nem fogja.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint bányabírószék 1892. ápril 5.
Fornét, elnök.

Pavletits, jegyző.

Hirdetmény.

Egész tisztelettel tudatom úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. közönséggel, hogy
a Kazinczy-utca 8 sz. a. (a Marusák Károly-féle)A „BORSODI MENYECSKÉHEZ”, címzett üzlethelyiségben
BLAU HERMAN

2-3

czég alatt egy dúsan felszerelt fűszer-, anyag-, festék-, rövidárú- és lisztüzletet nyitottam. E téren szerzett több évi tapasztalataim, valamint áruimnak közvetlen első kézből való beszerzése által azon helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt vevőimnek első minőségű áruimat legjutányosabban számítva pontosan és lelkiismeretesen szolgáltatathatom ki.

Becsés pártfogásait kérve, maradok kiváló tisztelettel

Blau Herman, a „Borsodi menyecskéhez.”

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon.

UJDONSÁG!

Raktáramat tetemesen nagyobbítottam a legújabb divatu angol cheviott, francia kammgarn öltöny s felöltő szövetekkel, nemkevésbé kitűnő

hazai gyártmányu szövetekkel.

Dúsan felszerelt raktárammal, valamint saját műhelyemben készült ruhák, melyek legújabb szabása és elegáns fazonuk által tűnnek ki, bármely elsőrangú budapesti szabóval is versenyezhetnek. Törekvésem olcsó árért jó, finom, elegáns s legújabb fazonnal ellátott úri ruhákat készíteni.

Teljes tisztelettel

KÁLMÁN M.

FÉRFI SZABÓ, MISKOLCZON.

Debreczeni Dániál úr házában, Muszka Sándor úr vaskereskedésével szemben. 2-10

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy Széchenyi-utcán, a „Három rózsza” nagy szállodával szemben

férfi, női és
gyermek

cipő-raktárt

nyitottam, hol javítások és rendelések a legjutányosabb áron gyorsan fognak elkészíttetni. Ezt annál is inkább ígérhetem, mivel a vezetésem alatt álló üzlet izléses és olcsó kiállításáról már volt alkalma a n. é. közönségnek meggyőződnie.

Tisztelettel

Weidenfeld Miksa,

cipő-üzlet tulajdonos. 26 4-5

A Ment-szálloda nagytermében husvét vasárnapján és hétfőjén csak két előadás a világhírű művészek

HOMES
Mdme. FEY

a lélektan, alvajárás, emléktan, gondolatátvitel és szellemidézés, (spirítizmus) köréből feltűnő mutatónyok.

Európában először:

A LÁTÓ MEDIUM. MODERN CSODÁK.

Jegyek ára: Zártszék I frt 50. I. hely 80 kr. II. hely 40 kr. Karzat 40 kr. Jegyek váltathatók Ferenczi B. könyvkereskedésében. 1-2